

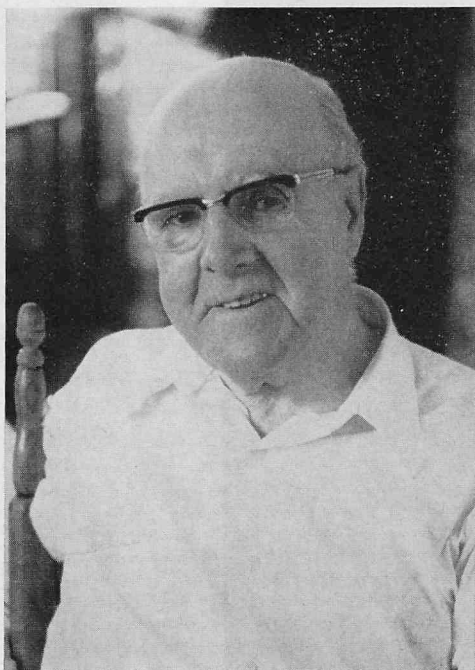

Fluitaria

andré balthé

standaard galerij oostende
kapellestraat 103 - christinastraat 144
13 maart - 13 april 1976

André Bulthé

Biografie

Geboren : Veurne, 20 januari 1906

Leerling van Jan van Looy

Lid van het Chr. Vlaams Kunstenaars-
verbond

Lid Honoris Causa van de Accademia
Tomasso Campanella - Rome

Erelidmaatschap Museum van de
Westhoek

Laureaat met zilveren medaille te Nice

Laureaat met zilveren trofee te Cannes

Finalist van de Grote Prijs van Deauville

Selektie Biennale van Lourdes 1973

Gouden medaille Biennale Europa
Unita - Bergamo (Italië)

Ere-diploma Grand Prix de la Côte
d'Azur, Casino Cannes

Vijf programmaties, uitzending Zoek-
licht, BRT.

Op 20 januari 1906, werd kunstschilder André Bulthé geboren te Veurne, waar hij nog steeds verblijft. Diep werd hij als kind getroffen door het romantische stadje met zijn historische grote markt en zijn vele, van ouds bestaande gebruiken, dat zovele schilders heeft weten te lokken, vooral in de tijd voor en na de eerste wereldoorlog, toen het een kunstenaar nog niet ten kwade werd geduid zich door een stadsbeeld te laten ontroeren. Ook was er het heerlijke landschap met zijn eindeloze verten en zijn drukkende, beklemmende stilte. En dan de zee en de brede duinen van Nieuwpoort tot De Panne, een gebied dat een ware artiestenkolonie had weten te lokken.

Huiselijke omstandigheden lieten André Bulthé niet toe een ordelijk kunst-onderwijs, waarnaar hij zo hevig verlangd had, te genieten. Dus moest hij zich zelf ontwikkelen in het tekenen en schilderen, waarvoor hij een natuurlijk talent bezat. Hij toetste zijn eigen experimenten aan het werk van de vele en soms beroemde schilders, die hij in zijn stad en streek, vooral in de zomermaanden, aantrof, wat ongetwijfeld bijgedragen heeft tot het vormen van zijn smaak en het hem mogelijk maakte als buitenstaander toch van zeer nabij de evolutie, die de schilderkunst doormaakte, te volgen. Zo komt het dat zelfs werken van tientallen jaren geleden, die ontstaan zijn buiten elk verband met de bestaande schildersscholen, helemaal niet buitentijs voorkomen. Een schilder aan wiens raadgevingen en medewerking hij met dankbaarheid denkt is Jan Van Looy, neef van de Vlaamse schilder Stobbaerts.

Het is slechts na de tweede wereldoorlog dat hij het waagde zelf te exposeren. Dit gebeurde het eerst enkele malen in Veurne zelf, maar weldra ook te Oostende, Brugge en buiten West-Vlaanderen.

In 1965 neemt hij deel aan de Grote Prijs van Cannes. De twee werken worden geselecteerd voor de Lafayette Galerij te Londen.

In 1956, 57 en 61 exposeert hij in het Salon des Artistes Français in het Grand Palais des Champs Elysées te Parijs. Reeds lang wordt hij geboeid door Frankrijk, waarvan hij de hedendaagse schilders grondig bestudeert; herhaaldelijk doet hij ware pelgrimstochten naar de streken, die hem geïnspireerd hebben, vooral dan de Provence, die hem biezonder lief is. Deze reizen deden hem veel schetsen maken voor latere uitwerking met olieverf, maar ook tal van intens beleefde gouaches die er als het ware vanzelf ontstonden.

Succes beloonde de inspanningen van de schilder, zodat hij met de jaren meer moeite heeft om voldoende werken te behouden voor tentoonstellingen.

Onder de meest treffende werken uit de laatste jaren citeren wij zijn «Grand Prix», die sterk de aandacht heeft getrokken te Parijs, zijn «Stenen Woud», en zijn «Gezusters», waarin de onmenselijkheid van de hedendaagse bouwkunst wordt aangeklaagd en zijn «Witte Haan», een indrukwekkend stilleven.

Ook «Kaartspelers», «Circus», «Carnaval», en «Boetprocessie» lijken ons zeer geslaagde werken.

Kan. Dr. Albert Smeets

Geestelijk Adviseur van het Christelijk
Vlaams Kunstenaarsverbond.

Kunstschilder André Bulthé is thans in zijn 69ste levensjaar getreden. Het past hulde te brengen aan deze onvermoeibare persoonlijkheid, die van kindsbeen af geschilderd heeft uit innerlijke noodzaak en om het genot dat aan elke scheppingsdaad verbonden is. Hij volgde nooit academie, maar was lange jaren leerling van Jan Van Looy, bij wie hij de knepen van het vak leerde. Pas op latere leeftijd pakte hij uit met zijn werk, maar hij verwierf snel befaamdheid in binnen- en buitenland.

Schilderen is voor André Bulthé een zich bezinnen over het lot van de mens, en tevens een gevoelige binding tot stand brengen, op hoog esthetisch niveau, tussen hem en zijn medemens. Daarom wijdt hij de grootste zorg zowel aan de thematiek als aan de vormgeving van zijn scheppingen. Daarom ook is «de mens» het hoofdmotief, waarrond geheel zijn oeuvre gekoncentreerd is — en wel de mens van vandaag, verstrikt in de problematiek en de tragiek van deze moderne tijd. De eenzaamheid, de levensangst, de onrust, lopen als een rode draad door zijn werk en geven het een tragische dimensie. Naast deze persoonlijke problematiek van het individu, toont Bulthé zich ook bekommerd om de grote algemene vraagstukken, die de gehele mensheid raken, zoals b.v. de ruimtevaart of de hongersnood in de ontwikkelingslanden. In de laatste jaren bracht hij ook enkele belangrijke scheppingen voort op het gebied van de religieuze kunst.

Men denke aan het doek «Immanente Christus» en vooral aan het monumentale schilderij «Apokalyps», dat geselecteerd werd voor «Konfrontatie», de internationale tentoonstelling van sakrale kunst in het kursaal te Oostende (augustus 1971).

Het milieu waarin de mens leeft en de voorwerpen die hem omringen, ontsnappen evenmin aan de belangstelling van Bulthé. Zijn werk is derhalve niet alleen een galerij van sterke koppen, scherp geobserveerde types, en geanimeerde groepstaferelen uit het leven gegrepen. Ook landschappen en marines, de zee en de velden onder hoge luchten, stilleven met voorwerpen uit de ons vertrouwde omgeving en kleurrijke bloemstukken maken er een onvervreemdbaar deel van uit.

De vormgeving staat in rechtstreekse funktie van de uit te drukken idee. Zij is ten eerste dynamisch door het hevig koloriet en de beweeglijke kompositie. Ten tweede zoekt zij de hevige expressie, omdat de figuren op krachtige en lyrische wijze vervormd en vaak met sterke kontoeren omrand worden.

Opvallend is het koloriet, dat levendig en gevarieerd is dankzij het aanwenden van sterk kontrasterende kleuren, die vaak beheerst worden door blauw en bruin. Ook in het gebruik van de grondstof brengt Bulthé gaarne afwisseling.

Nu eens grijpt hij naar de olieverf, dan weer beoefent hij de akwarel, de gouache, het monotype of de tekening. Kortom: diepmenselijkheid, esthetische sensibeleit, hevige expressie en een rijk koloriet zijn de peilers waarop het oeuvre van Bulthé is gebouwd. De mens en zijn leefmilieu staan er in het middelpunt; de mens, gespannen tussen angst en liefde, pijn en hoop, aarde en hemel.

Daarom wellicht komen bruin en blauw zo vaak naar voor in zijn werk: bruin, de kleur van de aarde; blauw, de kleur van de droom.

De ekopasten van André Bulthé zijn het resultaat van een gemengde techniek. Oorspronkelijk zijn het gekleurde pentekeningen, maar door combineren en bewerken van verschillende materialen wordt de kleur zodanig opgedreven dat het uiteindelijk wel olieverfschilderijen lijken te zijn.

Individuele tentoonstellingen

- Veurne, Stadhuis en Oude Vleeshalle
1954 Oostende, Galerij Royal Nord
Galerij Forum
1967 Knokke, Galerij Jacobs
1968 Veurne, Galerij Aspekt
Brussel, Galerij l'Archange
Diksmuide, Stadhuis
1969 Diksmuide, Paterkerk
1970 Waregem, Galerij Leroy
Nieuwpoort, Feestpaviljoen
Gent, Galerij Marca
1971 Hekelgem, Cultureel Centrum
abdij Affligem
1972 Alveringem, Kerk van Oeren
De Panne, Gemeentehuis
1973 Gent, Galerij Art Promotion
1975 Kortrijk, Standaard Galerij

Groepstentoonstellingen

- Ieper, Lakenhalle
Kortrijk, Stadsschouwburg
1955 Brugge, Provinciaal Hof
1954 Nice, Galerie Miramur
1957-58 Parijs, Grand Prix des Champs
Elysées
1957 Cannes, Galeries du Martinez
London, Gallery Lafayette
1969 Cannes, Salons Cannes Palace
Nice, Salons Hôtel Splendid
Deauville, Grand Prix de Peinture
New York, 2d Exhibition
Salons Waldorf Astoria
Brussel, Tinnen Pot Grote Markt
1970 Geneve, Vivre avec l'art
Cannes, Casino Municipal
1971 London, Corner Gallery
Charleroi, Musée des Beaux Arts
Oostende, Konfrontatie, Casino
Kursaal
1973 Nottingham, Bernard Rusell
House
1973 Lourdes, Biennale d'Art Sacré
1974 Bergamo, Biennale Europa Unita
Cannes, Casino Municipal
Clermont-Ferrand, Formes et
Couleurs
Brussel, Stadhuis

Werken in openbaar bezit

- Provinciaal patrimonium
West-Vlaanderen
Museum van de Westhoek
Museum Religieuze Kunst, Oostende
Museum Oostende
St.-Walburgiskerk, Veurne

Het koloriet is trouwens bijzonder rijk. Het is samengesteld uit een reeks donkere, gepatineerde tonen, die met een innerlijke gloed schijnen te branden in een veelheid van tinten. Dieprood en diepgroen domineren en ontvouwen zich in een kompositie die konsekwent opgebouwd wordt volgens de wet van de komplementaire kleuren.

Innerlijke gloed en donkere tonen verlenen aan de taferelen een beheerst-geladen atmosfeer, een berustende tragiek schijnt inherent aan de dingen te zijn. De figuren en de hen omringende voorwerpen schijnen in stille verzonkenheid te verkeren, omgeven als ze zijn door stil gloeiende schemering en gedempte beslotenheid — het is als de smeulende gloed van een langzaam verterende hartstocht.

Prof. Dr. Fr. Vyncke.

Derrière les visages des gens du cirque et des porteurs de masques, il cherche à découvrir les drames qui se cachent et les passions qui pourrissent. (Stéphane Rey).

La Dernière Heure.

Meer en meer groeiend naar een volwaardig en diepdoorvoeld kunstenaarsschap, mijmeren zijn werken, vooral zijn typische diagonaal gekomponeerde stillevens, over vergankelijkheid, maar tevens over levensschoonheid, Een zuivere schilderkunst, omdat het hier vooral gaat om vraagstukken van kleur en vorm.

Laatste Nieuws.

Vooraf de moderne eigentijdse mens, levend in de jachtige 20ste eeuw, met zijn kontestatiegroepen, zijn flatgebouwen, zijn ren tegen de tijd, weet Bulthé in zijn doeken te leggen. Hij doet het hard en kloek, in rake kleur en felle contrasten, nooit zoekend naar welke verfijning, maar met een direkte zeggingskracht die de kijker aangrijpt en boeit...

Het Volk.

C'est un peintre extrêmement prolifique qui s'est manifesté dans quelques 85 tableaux particulièrement variés dans un style expressionniste. Nous découvrons tout d'abord de lui une abondante production de dessins blanc et noir dans lesquels il exprime avec force son sens de mise en page et la vigueur de son trait.

Courrier du Littoral.

67 anni, autodidatta e' uno dei pittori piu' rappresentativi del neo-realismo. I problemi dell'uomo moderno sono i temi delle sue opere in cui esprime con uno stile molto personale l'uomo del XX secolo, i contestatori, gli H.L.M. e la crsa perpetua contro il tempo. Ed ha una visione precisa della vita e i suoi temi forti, il tratto fermo dalle tonalita' violente ne sono la testimonianza. Ha esposto nelle principali capitali europee: Bruxelles, Paris, Londres, Geneve, e il'citta importanti come Deauville, Cannes, Nice. Ha esposto anche a New-York presso il Waldorf Astoria. Le sue opere hanno ricevuto ovunque riconoscimenti e consensi di pubblico.

Lo Spazio
Fondi (Italië)

Een andere vaststelling is de aanwending van kleuren, waarbij hij zich aan de objectieve wetten van de intensiteit houdt. Ook weet hij de kleurentemperatuur te gebruiken, zo is rood «vuurwerk» maar blauw «killigheid». Zei die andere, wereldberoemde Veurse kunstschilder Paul Delvaux niet: «Bulthé possède le sens des couleurs!»?

«De Zeewacht».